

Szabó János Zoltán

■ szabojanos@mke.org.hu

Rendhagyó bemutatkozás

Szeretettel köszöntöm a Magyar Kémikusok Lapja olvasóit, a Magyar Kémikusok Egyesületének tagjait és támogatóit. Külön köszöntöm a szakosztályok, társaságok és területi csoportok tagjait. Mindenekelőtt köszönöm a bizalmat, amit Szalay Péter elnök úrtól és Mika László Tamás főtitkár úrtól kaptam, megiszteltetés ilyen aktív szervezethez, lenyűgöző múltú és remélhetőleg hasonló jövőjű egyesülethez csatlakozni. Itt szeretném megköszönni Androsits Beáta ügyvezető igazgató asszony átadás-átvétel során nyújtott segítségét, és gratulálok az Egyesület titkárságának irányítójaként megélt húszéves, kihívásokkal teli pályafutásához.

Úgy illik, hogy pár szóban bemutatkozzam. Hevesen születtem 1973-ban, majd Tiszanánán és Füzesabonyban nőttem fel, az Egri Szilágyi Erzsébet Gimnáziumban érettségiztem, ily módon Heves megyét mondhatom szűkebb pátriámnak. Szüleim az agráriumban dolgoztak akkoriban, apám villanyszerelő volt, anyám pedig agronómusként dolgozott a helyi termelőszövetkezetben. Később mindkettő váltottak, és apám elektrotechnikus vállalkozó lett, anyám pedig a Heves Megyei Vízmű főkönyvelője. Sokat tanultam tőlük pénzügyekről, vállalkozásvezetésről és főleg arról, hogy nem kell félni tevékenységet váltani az életünk során. Akkor még nem gondoltam, hogy ennek jelentősége lesz, de ma is nagy tisztelettel figyelek a tanácsaikra. A gimnáziumi évek alatt formálódott az érdeklődésem a természettudományok iránt, melyben segítségemre volt kémia tanárúrnőm, Göncziné Utassy Jolán; matematika- és fizikatanáraim, Burom Mária, Bíró Bálint és Flaskai Miklós. Hálás vagyok nekik. Végül matematika és fizika fakultációt választottam, de indultam az Irinyi-versenyen is. 1991-ben a Budapesti Műszaki Egyetem Gépészmérnöki karára nyertem felvételt, de már az első félév során megtapasztaltam, milyen veszélyei vannak annak, hogy a Székéni színház a BME épületében működik, így egy félév után letértem a pályámról és a művészeti menedzsment felé fordultam.

Új fejezetet nyitva, magyar és történelem tárgyból nyertem felvételt a Debreceni Egyetemre 1992-ben, művelődési és felnőttképzési menedzser szakra. Az akkor új szakon meglehetősen komplex oktatásban volt részem, hiszen a közösségfejlesztési és művelődési tárgyak mellett közgazdaságtan és pénzügy is szerepelt a curriculumban. Számos kiváló oktató óráit volt módon hallgatni, de közülük is Szabó József vegyész-közgazdász emelném ki, aki mentorom lett, és akitől a marketingmenedzsment-személetem javarészt elsajátítottam. Az ő hathatós támogatásával hoztuk létre évfolyamtársaimmal a Nullpont Kulturális Egyesületet, melynek hét évig vezetője voltam. Az egyesületi munka során folyóirat-kiadásba kezdtem és nemzetközi konferenciasorozat szervezésébe is belevágtam „Kultúra a gazdaságban – Gazdaság a kultúrában” (1995, 1997, 1999) címmel a Művelődéstudományi és Felnőttnevelési Tanszékkel együttműködésben. Hogy visszanyarodjam a művészetekhez, 1995-ben a debreceni Csokonai Színház színházi menedzsere lettem és kezdtem meg a művészeti

szponzorációs és fundraising munkát. Öt felejthetetlen évet töltöttem ott, és a mai napig szívesen gondolok vissza Lengyel György igazgatómra, aki bepillantást engedett a színigazgatás rejtelmeibe. A munka mellett szigorlattal befejeztem neveléstudományi doktori tanulmányaimat 2000-ben.

A következő pár évben, vállalkozóként, hazai és európai uniós pályázati programokban dolgoztam monitorként és értékelőként. Ez merőben más szerep volt, mint a korábbiak. Már nem én kértem támogatást különböző célokra, hanem azt segítettém, hogy jó helyre jusson a támogatás. Közben visszaköltöztem Füzesabonyba, és volt alkalmam jobban megismerni leendő feleségemet, Krisztinát, aki tanítónőként dolgozott Besenyőteleken. 2003-ban összeházasodtunk és Budapestre költöztünk. A következő pár évben születtek gyermekeink, akik ma már mindhárman a világ iránt érdeklődő tinédzserek. A család és a vállalkozás mellett munkát vállaltam a kultúra-gazdaságtani és finanszírozási elemzésekkel foglalkozó Budapesti Kulturális Observatóriumban, ahol az Alapítvány irodavezetője lettem 2012-ig. Közben a munkám során végzett kutatásoknak köszönhetően neveléstudományi területen PhD-doktori fokozatot szereztem 2012-ben, kutatási területem a kulturális emlékezet és az ünnepléskultúra. Ebben az időben nagyobb nemzetközi együttműködési projektekre és a hazai uniós források (HEFOP/EFOP) tervezésébe és megvalósításába is bekapcsolódhattam szakértőként. Külső oktatóként projektmenedzsment, PR-menedzsment, művelődéstörténet és tudományelmélet tárgyakat oktattam egyebek mellett a Szent István Egyetemen, a Wekerle Sándor Üzleti Főiskolán és az Eötvös Loránd Tudományegyetemen.

Munkám révén felkeltettem a figyelmet: az Emberi Erőforrások Minisztériumába hívtak, hogy az Emberi Erőforrás Fejlesztési Operatív Program (EFOP) tervezésén dolgozzak. Később az Értékelési Osztály vezetője és nemzetközi munkacsoportok delegáltja lettem a minisztériumon belül működő Irányító Hatóságnál. Innen 2023-ban váltottam és nemzetközi projektekre (V4, ERASMUS) kapcsolódtam be a Symphonia Alapfokú Művészeti Iskolában és más vállalkozásokban. Egészen addig, míg meg nem láttam a Magyar Kémikusok Egyesülete (MKE) álláspályázatát, ami azonnal felkeltette az érdeklődésemet, mivel ötvözta eddigi munkatapasztalataimat.

Az írás végén itt az ideje elárulnom, mi a rendhagyó e bemutatkozásban. Bizonyára észrevették, hogy nem ígéreteket és terveket fogalmaztam meg, hiszen az alapszabály és az elnöki program ezeket részletesen meghatározza. Itt és most csak az életút bemutatásán keresztül szeretném jelezni, hogy intenzív munka várható a Titkárságon. A Covid idején a Titkárság a tartalékait jórészt feláldozva biztosította a tagság kiszolgálását és az Egyesület működését ily módon felülkerekedve a nehéz helyzeten. Most, bízva az újjáéledő gazdaságban és társadalomban, égető szükség van a helyzet stabilizálására és a jövő megalapozására. Ehhez kérem ügyvezető igazgatóként az Önök figyelmét, együttműködését és támogatását. Ne feledjük, 2027-ben 120 éves lesz az Egyesület! Bízom benne, hogy együtt fogjuk ünnepelni Önökkel. ●●●